

Taler, der høfligt forsøger paa engelsk at gøre Rede for sin Stilling til et eller andet vigtigt Spørgsmaal, slaar pludselig over i et smældende fuldtonende Tysk eller et klingende indsmigrende Fransk.

»Great Britain«, hvis Delegation har sin Plads tilhøjre for »Danmark«, og hvis Medlemmer — som *ægte* Englændere — kun kan *et* Sprog, deres eget — sagde ofte i et saadant Tilfælde: »Never mind, vi har jo Tolken«. — Og vi *havde* en Tolk, en ren Jonglør af en Tolk i Dr. *Kate Schirmacher*, der legende og utrættelig tumlede sig i de tre Hovedsprog, ja, veg end ikke ved en enkelt Lejlighed tilbage for et Par forklarende Ord paa — russisk.

Over hele denne brogede Forsamling, der — alverdens Forskel i Nationalitet tiltrods — i sit Krav om Kvindens Frigørelse føler sig som *en* stor — Magt, tager Mrs. *Chapmann-Catt*, Alliancens Præsident, Forsædet.

Faa Forsamlinger kan rose sig af en bedre Leder. Med en forbløffende Sikkerhed i parlamentariske Former, med en fintmærkende Retfærdighedssans og med den mest indtagende Værdighed udfylder Mrs. *C.-Catt* sin Præsidentpost.

Spørgsmaalet kan være aldrig saa »kildent«, Ændringsforslagene aldrig saa talrige, Ordskiftet aldrig saa hidsigt, Præsidenten hersker over Stof og Forsamling med den samme uantastelige Ro.

Og *denne* Kongres *var* en af de mest betydningsfulde siden Alliancens Stiftelse i 1902 og derfor ogsaa en af de vanskeligste at lede.

Arbejdet for Kvinders Stemmeret har nemlig — til alle Tilhængeres store Glæde — grebet saadan om sig i mange Lande, at det ene store Forbund i samme Land vokser op efter det andet.

Efter Alliancens Love kunde kun *ét* Forbund fra hvert Land optages i Alliancen, og det gjaldt nu om at finde en Form, hvorunder nye Forbund fremtidigt kunde optages uden derved at gøre Maskineriet

uoverkommelig stort. Man vedtog, at de forskellige Forbund i de forskellige Lande maa se angaaende dette Spørgsmaal at enes om at udpege et Udvalg, som skal være Bindeled mellem Alliancens Styrelse og de forskellige Forbund i vedkommende Land. Et Udvalg nedsattes til at udarbejde Forslag til Ændring i Lovene angaaende den fremtidige Ordning og bestod af Fru *Wicksell* (Sverige), Dr. *K. Schirmacher* (Tyskland) og Frøken *Th. Daugaard* (Danmark).

Udførlige Oplysninger om dette Punkt og om Alliancens øvrige Arbejder under Kongressen vil fremkomme i næste Nr., ligesom vi ogsaa særskilt skal behandle den interessante og meget omtalte Del af den engelske Bevægelse, de saakaldte »militant methods«, der synes at vinde mere og mere Terræn.

Dels af Mangel paa Plads, dels af Mangel paa Tid, maa vi i dette Nr. indskrænke os til »Indtryk« og glæder os over at kunne fortælle vore Læsere, at Mrs. *Chapmann-Catt* i sin Aabningstale til Kongressen med en Blanding af Alvor og Skæmt omtalte Sagnet om »Dannebrog«, der — da Nøden var størst — svævede ned over de brave Kæmper og gav dem nyt Mod. — Nu havde det store engelske Kvindestemmeretsforbund, der, som Medlem af Alliancen, var Vært for Kongressen, efter Mødet i København 1906 valgt de danske Farver ogsaa til sine Farver — »det var nok fordi dets Medlemmer ventede, at Stemmeretten saa en skønne Dag vilde dale ned i Skødet paa dem!«

Nyheden om, at Arvingen til den hollandske Trone var en Pige vakte stor Jubel hos Kongressens Medlemmer. »Selv Naturen sammensværges sig for at gøre denne Uge betydningsfuld for Kvinderne«, sagde Mrs. *C.-Catt*, og man vedtog at sende Dronning *Vilhelmine* et Lykønskings Telegram, hvori Alliancen tillige udtalte Haabet om, »at den lille Prinsesse, naar hun en Gang skal være Dronning, da vil blive